

Fırarım Safiyetten

– GüneriYILDIZ · 13 Aralık 2013

FİRARIM SAFİYETTEN

Bilirim ki aldırılmazsın, "olma", desem "lafazan"
Bilirim hiç ders almazsın ebedi nasihatten
Göz yuman kim; yoksa ben mi; ondan mı oldum azan
Yürürüm, görün, koşarım; sanmayın bu sıhhatten
Sıhhati ben kaybedeli çok oldu gizliyorum
Sıhhati ah! Şimdilerde, kuşlarda izliyorum

Belirsizken gökte duman iz kalmaz afiyetten...

Seyret metruk sokaklarda doğuşunu güneşin
Hızla akan huzmelerle toza karışmış ışık
Kupkuru toprağa batan saban sen ol ve eşin
Şimdi, ah ki çözemedim; şimdi her şey karmaşık
Karmaşık o duyumsanan algıyı isimleyip
Karmaşık yoldan giderim çevreyi resimleyip

İrayıp koptum gerçekten; fırarım safiyetten...

Bir belirsiz zaman idi kulakta ses çağladı
Dün mü geçtim? Unutmuşum; kaçıyordum beladan
Yol üstünde biri tuttu biri beni bağladı
Şeffaf iple ve sonra da attı arşı aladan
Arş üstünden yer altına ediyordum seyahat
Arşa kadar tüm mahlûkat seyretti beni; heyhat...

Ben, işte böyle dağıldım boş yere, keyfiyetten

Gördüğüm tüm ağaçları gözlemedim hayretle
Boylar uzun, dallar geniş...; gövdeler boğum boğum
Ben ki çıkmak istedikçe umutla ve gayretle
Her dal hemen başka dalla birleşip yaptı doğum

Doğum günü kutluyordu ne çok insan doğmadan
Doğumla can uyanmalı karanlıklar boğmadan

Pusulasız yola çıktım, kayboldum zafiyetten

Geldim ya işin sonuna; şimdi yaparsam özet;

Bilirim ki aldırılmazsın olma desem lafazan
Göz yuman kim yoksa ben mi; ondan mı oldum azan
Seyret metruk sokaklarda doğuşunu güneşin
Kupkuru toprağa batan saban sen ol ve eşin
Gördüğüm tüm ağaçları gözlemledim hayretle
Ben ki çıkmak istedikçe umutla ve gayretle

Rahmetine sığındım Rab; "garip kulunu gözet..."

(10.09.2013 / Elazığ)

Güneri Yıldız